

УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ

Єльчанінов Д.Б., Галіченко О. І.

Національний інститут стратегічних досліджень, Київ

НТУ «ХПІ», Харків

В роботі розглянуті питання людського капіталу, як властивості людини встановлювати зв'язки. Показано, що необхідний державі людський капітал визначається функціональним запитом світової спільноти. Проаналізовано шляхи залучення та формування людського капіталу.

Найважливішою умовою конкурентноспроможності та соціально-економічного прогресу України є акумуляція та ефективне використання людського капіталу. Однак його концепція мало усвідомлена не тільки на особистісному та виробничому рівнях, але й на рівні державного управління.

Для вирішення проблеми державного управління людським капіталом необхідно розглянути з точки зору системології державу як систему, що повинна задовольнити запит системи більш високого рівня ієрархії - надсистеми, та людський капітал - як підсистему, що підтримує державу. Отже, мета доповіді - сформувані системологічні основи державного управління людським капіталом.

Розглянувши людський капітал з точки зору системології, доходимо висновку, що людський капітал визначає властивості людини, які виявляються в її здатностях встановлювати певні зв'язки, що характеризують можливості людини задовольнити функціональний запит до неї. Національний людський капітал визначається вимогами світової спільноти до держави, зокрема міжнародними організаціями, до яких вона належить або бажає приєднатись. У разі відсутності потрібного людського капіталу він може бути залучений ззовні шляхом імміграції іноземців на постійне проживання або тимчасового використання їх праці. Формування та підтримка потенціальних властивостей людини здійснюється за рахунок створення належних життєвих умов. Розвиток потенціальних властивостей людини до інтенціальних та екстенціальних забезпечується шляхом підвищення її освітнього рівня. Оновлення людського капіталу згідно зі змінами функціонального запиту здійснюється за рахунок післядипломної освіти.

Перспективи подальших розвідок полягають у розробці методів визначення оптимального складу та структури людського капіталу держави.